

שינדלר השתתף בהתוועדות של הרבי

רבים שואלים 'מה סוד ההצלחה של חב"ד?' דרכו של יצחק הייתה עשייה מתמדת ועקבית. אל מול הכישלון הוא סרב להיכנע וחפר שוב בלבנות האנשים, באותה השיטה של אביו וכך הצליח לקיים את מפעליו של אברהם בהפצת האמונה בה'.

השבוע בכינוס השלוחים העולמי חלק הרב לוי פוגלמן עם השלוחים סיפור על אביו, הרב הערשל פוגלמן, שהיה שליח בווסטר מסצ'וסטס במשך שנים רבות.

בשנת 1984 אביו קיבל טלפון ממזכירו של הרבי, הרב יהודה קרינסקי שי'. הוא סיפר לו שנודע להם שהתנועה הרפורמית רוצים לצאת בהצהרה ולגנות את תנועת חב"ד. בקשתו הייתה להשתדל לעשות משהו בנידון.

הסיבה שהוא פנה לרב פוגלמן הייתה בגלל שהוא היה בקשרי ידידות עם מי שכיהן באותם ימים כראש התנועה הרפורמית בארצות הברית, ראביי אלכסנדר שינדלר. בשנות החמישים, שנים רבות לפני שהוא התמנה לראשות התנועה הרפורמית, שימש שינדלר כראביי של הטמפל הרפורמי בווסטר. באותם שנים פוגלמן פגש אותו ויצר איתו קשרים אישיים והייתה לו השפעה עליו. הרבי ידע מכך ולכן קרינסקי ביקש ממנו שינצל את הקשרים שלו כדי לעצור את זה.

הרב פוגלמן התקשר לשינדלר ושוחח איתו, ואכן שינדלר טיפל בנושא ועצר את ההצהרה הזאת. הוא הוריד אותה לגמרי מסדר היום, ולא יצאה שום הצהרה נגד חב"ד.

הרב פוגלמן החליט ללכת צעד נוסף ולהזמין אותו להשתתף בהתוועדות של הרבי. זה צעד שבזמנו לא היה מקובל לגמרי, אולם להפתעתו שינדלר קיבל את ההזמנה ובא יחד עם בנו ג'אש להתוועדות י"ב תמוז תשד"מ.

בנו ג'אש רואיין השנה לכבוד כינוס השלוחים. הוא סיפר שמיד כשנכנסו ל-770 הם

הרגישו שהם אורחים רצויים וחלק מכולם, חלק מהקהילה היהודית. הוא הרגיש שכל המתח שהיה לאביו לפני שהגיע להתוועדות נעלם ברגע שהוא נכנס בדלת של 770. הייתה להם הרגשה שכאילו הם הגיעו הביתה.

התוועדות של הרבי היה אירוע ענק עם אלפי אנשים שנמשך שעות, בהם הרבי היה אומר שיחות ארוכות, וביניהם החסידים היו שרים, מרימים כוסיות יין קטנות ואומרים 'לחיים' לרבי. ההתוועדות החלה בשעה 9:30 בערב ונמשכה עד 2:00 לפנות בוקר לערך. במשך ארבע וחצי שעות שינדלר שהבין אידיש, ישב מרותק לדברים של הרבי. בין השיחות האב ובנו אמרו 'לחיים' והרבי ענה להם בניד ראש.

שינדלר מרגיש בבית

ג'אש סיפר בווידאו שבאותו רגע שבו הוא אמר 'לחיים' לרבי הוא הרגיש שהרבי אוהב אותו ואיכפת לו מכל יהודי. רואים בווידיאו איך שבמשך כל ההתוועדות שינדלר יושב ערני ומקשיב לדברים, ובין השיחות הוא משתתף בשירה מוחא כפיים וכו'.

שינדלר ידע מה הוא מסמל, וידע היטב את שיטת חב"ד בנושא ולכן הוא התרגש שקיבלו אותו באהבה. הוא הרגיש שמתייחסים אליו לא רק כראש תנועה אלא כיהודי, ובתור שכזה אוהבים אותו כמו שאוהבים כל יהודי.

לאחרי ההתוועדות כשהרבי יצא לביתו, עמד הרב פוגלמן בפרוזדור של 770. כשהרבי ראה אותו הוא אמר לו בחיוד: "נייע בירורים²". זה שאדם שמייצג את התנועה הזאת בא להשתתף בהתוועדות של הרבי ועמד כחסיד בין חסידים³ הרבי ראה בכך פריצת דרך.

במשך אותה שנה המשיך פוגלמן את הקשר עם שינדלר בשיחות ובמכתבים. בדצמבר של 1984 הוא קיבל מכתב חריף משינדלר שבו הוא כותב לו "שכדי לשמור על היחסים שלנו עדיף שנשמור אותם ברמה האישית ולא ניכנס לוויכוחים אידיאולוגיים שכן אני מאוד מאוכזב מכך שחב"ד מתייחסת אלי כפחות מיהודי".

הרב פוגלמן העביר את המכתב שקיבל משינדלר לרבי. בהמשך הוא קיבל שיחת טלפון מהמזכיר הרב גרונר ע"ה שמסר לו שהרבי אמר: 'איך יתכן שהוא חושב שחב"ד מסתכלים עליו כפחות מיהודי, הרי יהודי הוא יהודי ולא משנה מיהו ומהו. איך יתכן שהוא עדיין לא הבין את המסר של חב"ד'. הרבי הוסיף שפוגלמן יעשה משהו בנידון, דהיינו, לא רק שהוא יענה לשינדלר על כך, אלא שידאג שעוד הרבה

יהודים ידעו שבחב"ד כל יהודי הוא שווה. פוגלמן כתב כתבה בנושא ושלח אותה בתור מכתב למערכת למאה עיתונים יהודיים בכל רחבי ארצות-הברית.

באותם ימים היה שליח חשוב בארצות-הברית שכתב לרבי עד כמה קשה עבורו עבודת השליחות. הוא היה מנהל בית ספר יהודי וכמובן שזה לא היה קל. בתגובה הרבי כתב לו, הנה שינדלר בא להתוועדות כדי לשמח אותי, ואתה כותב כזה מכתב? מן הראוי שחסיד ושליח של הרבי ישתדל לכתוב לרבי דברים שיביאו לו שמחה ונחת רוח.

סוד ההצלחה של ה'שלוחים'

תמיד בתקופה של כינוס השלוחים הרבה שואלים מהו הסוד של חב"ד. ישנו מדרש מענין על יצחק. פרשת תולדות כולה היא על יצחק והמדרש מעיר על תופעה מיוחדת בקשר ליצחק:

"אברהם אבינו מתחילה נקרא אברם ולבסוף נקרא אברהם", בתחילת חייו הוא נקרא אברם ואז כשהוא היה בגיל 99 הקב"ה שינה את שמו לאברהם. יעקב אבינו נקרא בלידתו בשם יעקב, ולבסוף, כשהוא חזר מחרן לאחרי הפגישה עם המלאך, הקב"ה אמר לו: "לא יקרא עוד שמך יעקב כי אם ישראל יהיה שמך" (וישלח לב, כט). יצחק הוא היחיד מבין שלשת האבות שהקב"ה לא שינה את שמו.

מסביר המדרש שהסיבה שיצחק זכה לכך קשורה לחפירת הבארות. אנו קוראים בפרשת השבוע "ויהי רעב בארץ" וילך יצחק אל אבימלך מלך פלישתים גרר". יצחק התיישב בגרר, והצליח מאוד בעסקים. גם אביו אברהם בזמנו חי תקופה ארוכה בגרר, וכשהוא גר שם הוא חפר בארות בארץ פלשתים, והנה כשיצחק בא לגרר הוא גילה שהפלישתים סתמו בעפר את כל הבארות שאביו אברהם חפר במאמץ אדיר.

יצחק לא התייאש. "וישב יצחק ויחפור את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להם שמות כשמות אשר קרא להם אביו" (תולדות כו, יח).

אומר המדרש: "בוא וראה אדם קונה לו בית וקורא לו שם, וכשעומד בנו ומחדש בו דבר הוא קורא לו שם אחר, אבל יצחק אבינו אינו כן, אלא כל הבארות שחפר אברהם אבינו וקרא להם שם, אף-על-פי שעמדו פלשתים וסתמו אותם ויצחק חזר וחפרן שנית, אף-על-פי-כן לא חידש להם שם אלא העמידן על השמות שקרא להם

אביו. ולמה כך? מפני ענותנותו, ומפני שנהג כבוד באביו? לא נשתנה שמו לדורות" (מדרה"ג עה"פ).

ללמוד עקביות מיצחק

מהו הרעיון שהמדרש רוצה לבטא? מה עומד מאחורי חפירת הבארות של אברהם וסתימתם על ידי הפלשתים?

ספר הזהר מסביר שחפירת הבארות של אברהם מסמלת את הנחלת האמונה בה' להמונים, שזה היה פרויקט הדגל של אברהם. הוא לא רק קדח בקרקע ומצא מים, אלא הוא קדח בלבבות האנשים ומצא בתוכם זיק של אמונה בה'.

עברו שנים ואברהם עזב את גרר. סתימת הבארות על ידי הפלשתים מסמלת את האנשים שהתגיירו בעקבות אברהם וחזרו לסורם לעבודת אלילים. יצחק, הדור השני לא ויתר אלא הוא המשיך בדרכו של אברהם אביו. הוא שוב חפר את אותם הבארות והמשיך בהנחלת האמונה בה'.

ואיך הוא עשה את זה? הוא המשיך באותה דרך של אביו. הוא קרא לבארות באותם שמות שאביו קרא אותם. הוא לא ניסה להמציא דרכים ורעיונות חדשים.

כיום ה'שלוחים' והחסידיים ממשיכים בדיוק את אותם מבצעים שהרבי יצר לפני חמישים ושישים שנה. מאז שוחרר הכותל המערבי לפני 56 שנים ועד היום, חב"דניקים עומדים שם ומניחים תפילין. בכותל ובמקומות נוספים בכל העולם.

סוד של ההצלחה של חב"ד הוא הסוד של יצחק: עקביות. לא מוותרים ולא מתייאשים. מי שיש לו עקשנות ועקביות מנצח. זוהי כוחה של היהדות. 3,000 שנה יהודים קמים בבוקר ומניחים תפילין, בכל יום שישי מדליקים נרות שבת, ובכל ליל פסח לא משנה באיזה מקום בעולם, יהודים מתאספים יחד לחוג את הסדר ולאכול מצה.

מובא בגמרא (שבת פ"ט) שלעתיד לבוא כשמשיח יתגלה נקרא דווקא ליצחק "כי אתה אבינו", כי בזכות העקביות שיצחק הנחיל לנו הצלחנו לעמוד מול קשיי הגלות.